

Україна: Делла Ведова написав листа Фон дер Лаєн, спостерігачі ЄС в апеляційному процесі Віталія Марківа

Сьогодні секретар + Європи, Бенедетто Делла Ведова, надіслав листа президенту новоствореної Європейської комісії Урсулі фон дер Лаєн та Європейському комісару з питань юстиції Дід'є Рейндерсу про "справу Марківа", тобто про процес, який в першій інстанції засудив українського військового (який має також італійське громадянство) Віталія Марківа за вбивство італійського журналіста Андреа Роккеллі та його перекладача Андрія Миронова, котрі загинули 24 травня 2014 року біля Слов'янська, на лінії фронту, між військовими України та проросійськими сепаратистськими силами Донбасу.

Вирок був винесений після судового процесу, про який адвокат Марківа, Раффаеле Делла Валле, що був також адвокатом Енцо Тортора в знаменитому суді за "організацію мафіозної структури", заявив дослівно, що бачив речі, яких він ніколи раніше не зустрічав за 52 роки професії.

У листі Делла Ведова перераховує суперечності та безглузді речі вироку, винесеного після судового розгляду, який нічого не довів ні щодо відповідальності Марківа, ні щодо відповідальності українських військових, і був проголошений без жодного слідства на місці злочину. Виходячи з цього, секретар + Європи просить президента фон дер Лаєн та Комісара Рейндерса забезпечити присутність спостерігачів від Європейської комісії в апеляційному процесі Віталія Марківа.

Справа Марківа: звернення до Урсули фон дер Лаєн та Дід'є Рейндерс

Пані Урсула фон дер Лаєн, Президент Європейської Комісії
Пан Дід'є Рейндерс, Єврокомісар з питань правосуддя

Пані Президент Комісії,
Пане Комісар з питань правосуддя,

Звертаємось до Вас, Президенте Комісії та до Вас, Єврокомісарі з питань правосуддя у справі вироку, м'яко кажучи неймовірного та нечуваного, проголошеного Судом присяжних Павії щодо італійсько-українського громадянина Віталія Марківа.

Віталій Марків засуджений судом першої інстанції до 24 років позбавлення волі за

вбивство фоторепортера Андреа Роккеллі та його перекладача, політичного активіста та опонента путінського режиму, Андрія Миронова та за поранення французького журналіста Вільяма Рогелона.

Процес проходив у глибоко антиукраїнській атмосфері, з "логічними" реконструкціями, що базувалися на чутках та упередженнях, при тому, що слідчі ніколи не вважали за потрібне виїхати на місце злочину.

Віталій Марків був ідеальним винуватцем. Він є іммігрантом. Більше того, йому пощастило: він отримав італійське громадянство, оскільки виріс в нашій країні зі своєю родиною. У журналістських публікаціях, які судова влада прийняла та посилила, він одразу став офіційно "українським нацистом", "бандерівцем" так само, як змальовувалися десятиліттями радянською пропагандою українські патріоти і, як вони досі сприймаються частиною італійських лівих, а зараз також популістами з «Ліги» Сальвіні та «Руху 5 зірок» Казаледжо та Грілло.

Віталій Марків був учасником Революції Гідності, Євромайдану. Завдяки його знанню італійської мови та його доступності, у ті місяці він став дорогоцінним орієнтиром для багатьох журналістів з півострова, які стежили за цією історичною подією. Після окупації Донбасу російськими військами та їхніми місцевими колаборантами, він вступив до лав Національної Гвардії України та був відправлений захищати на фронті одну позицію - телевізійну антену на пагорбі поблизу міста Слов'янськ.

Серед понад 140 солдатів української армії та членів Національної Гвардії, які захищали цю позицію, він був єдиним військовим, що мав подвійне італійсько-українське громадянство. І, власне, під час першого візиту, через багато років, до матері, яка живе в Італії, його заарештували, а потім судили.

"Доказом" цього процесу є інтерв'ю, опубліковане "Corriere della Sera" 25 травня 2014 року, на наступний день після вбивства Роккеллі та Миронова, яке подається як своєрідне визнання злочину, і яке, насправді, є розмовою Марківа з двома журналістами, що подають різні версії розмови; до того ж, один із двох журналістів, єдиний, хто був його другом, після цього подвійного вбивства продовжував спілкуватися та відвідувати Марківа, і навіть попросив придбати йому бронежилет, який йому Марків подарував.

Невідповідностей та безглуздостей судового розгляду та вироку суду першої інстанції без визнання загальних пом'якшуючих обставин було настільки багато і таких, що навіть роблячи їх короткий підсумок залишаєшся під враженням.

Як і його колеги з Національної Гвардії, Марків був озброєний АК47, корисна

дальність якого - 400 метрів, максимальна дальність - 800 метрів. Українська позиція знаходилася на відстані 1700 метрів від місця, де загинули Миронов та Рокеллі.

Відрізнити людину з цієї відстані є майже неможливо, а тим більше зрозуміти, чи він військовий чи цивільний і, отже, навмисно вбити когось, ідентифікованого як журналіста: адже саме це вважається мотивом вбивства.

Вхідні та вихідні отвори від куль на автомобілі, яким журналісти прибули на місце злочину, показують, що постріли йшли знизу вгору. Українські війська були дислоковані на вершині пагорба, на якому розміщувалася телевізійна антена, а проросійські сили були розміщені на рівнині поблизу. Тому українці ніколи не змогли б стріляти знизу вгору.

Слідчі ніколи не розслідували причетність російської та проросійської сторони, присутніх там під час трагедії, хоча ця територія була на той момент під їхнім контролем.

У мотивації вироку також зазначається, що "українська фракція несе відповідальність за подальші напади здійснені в аналогічний спосіб проти інших журналістів", посилаючись на документ ОБСЄ, який говорить прямо протилежне, а саме, що за ці напади на журналістів є відповідальними проросійські сили на Донбасі та в Криму.

Під час судового розгляду не було надано чітких доказів вини українських військових, взагалі, чи Віталія Марківа, зокрема. Суд не надав жодної вартості свідченням Андрія Миронова, який перед смертю розповідає на відео, записаному фотографом Рогелом, котрий вижив (під час обстрілу) "про перестрілку, перехресний вогонь, про когось, хто стріляє зблизька і міномет поруч".

Суд відхилив запит на проведення огляду місця події на горі Карачун, поданий захистом Марківа, через "час, що минув та існування конфліктної ситуації, яка ще триває", в той час, як конфлікт у районі Слов'янська закінчився більше п'яти років тому і, в будь-якому випадку, відстань між пагорбом та місцем, де померли дві жертви, не змінилася, незважаючи на час, що минув.

Документ, представлений прокурором на засіданні 15 березня 2019 року, який виявився фальшивим, не був виключений із матеріалів обвинувачення. Цей документ є фотомонтажем, опублікованим відомим російським пропагандистським сайтом "Російська весна" (Русская Весна) для дискредитації українських свідків.

Під час розслідувань та судових слухань не була гарантована участь професійного

українсько-італійського перекладача, що спричинило грубі помилки перекладу.

І – врешті, річ буквально неймовірна - мотивація вироку при визначенні контексту конфлікту на Донбасі говорить про "громадянську війну, яка триває, де українські повстанці захопили сусідню гору", що "факти відбулися 24 травня 2014 року ... після проголошення незалежності України ", плутаючи демонстрації Майдану з проголошенням незалежності країни, що відбулося в 1991 році.

Це лише деякі "невідповідності", які характеризували цей вражаючий процес. Гіпотеза про те, що Роккеллі чи Миронов опинилися в місці зіткнення українських сил та сепаратистських ополчень, ніколи не бралася до уваги -гіпотеза, більш ніж правдоподібна, враховуючи, що вони перебували в зоні бойових дій - і тим більше, гіпотеза про те, що стріляли в них проросійські сепаратисти. Їх смерть "повинна була бути" добровільним вбивством і" повинна була мати " українського винуватця, про що заявив прокурор під час заключного виступу обвинувачення.

Не вірячи в те, що зміниться загальний клімат, який вплинув на ведення судового розгляду в першій інстанції, ми побоюємось, що судовий розгляд у апеляції повторить тотальний обман, який призвів до засудження Віталія Марківа на 24 роки, а не до визнання його невинуватості та його повної непричетності до фактів та встановлення справжніх відповідальних за смерть Андрія Миронова та Андреа Роккеллі.

Ми вважаємо, що перед ризиком побачити повторення грубого акту неякісного правосуддя, жертвою якого став Віталій Марків, найвищі посадові особи Європейського Союзу не мали б залишатися байдужими. З огляду на ці мотиви ми просимо Вас, пані Президент та Вас пане Єврокомісар, вчинити дії, щоб апеляційний процес перебував під Вашим спостереженням через присутність на всіх засіданнях спостерігачів від Європейської Комісії.

З щирим сподіванням, просимо вас прийняти наші сердечні вітання.

Бенедетто Делла Ведова
(Секретар «+ Європи»)